

PAASPROJECT 2025:

GODS GENADE GEEFT UITZICHT

Inleiding

Veel verlossers

Regelmatig lezen we in de Bijbel dat God teleurgesteld is in mensen. Hun gedrag doet Hem oprecht pijn. Ze beantwoorden Gods liefde niet met liefde, maar met eigenzinnigheid en ontrouw. In de hof van Eden vraagt God aan Adam: 'Waar ben je?'. Waarom leef je niet, zoals ik je heb geschapen? Waarom dwaal je bij Mij vandaan, terwijl Ik niets anders dan het goede aan je geef? 'In Noachs tijd was de aarde in Gods ogen verdorven en vol onrecht' (Genesis 6:11) God maakt een einde aan het leven van alle mensen en heel zijn schepping. Als zijn geliefde volk Israël na de bevrijding uit Egypte niet de HEER, maar een gouden kalf aanbidt, wil Hij de Israëlieten verteren en met Mozes verdergaan (Exodus 32:9). Ook in de tijd van de Rechters straft God Israël, maar steeds laat Hij toch een verlosser komen. De tijd van de koningen na David en Salomo levert steeds weer ontrouw op aan de ene God die Israël heeft verlost. Uiteindelijk wordt Gods volk bestraft met de ballingschap in Babel. Profeten maken duidelijk dat zondige mensen niet veranderen en zichzelf niet kunnen verlossen. Uitzicht op redding moet van de HEER zelf komen. Hij zal in zijn genade de Verlosser geven. Dan zal alles ten goede veranderen: de zonde wordt weggevaagd, voorgoed. En de mens mag eeuwig leven, verbonden met zijn Schepper en Verlosser.

Gods Zoon

Jezus is geboren uit Maria, een Joodse vrouw. Hij staat in de traditie van mensen die vaak ontrouw zijn. Tegelijk is Hij Gods belofte in levende lijve. Jezus is Gods Zoon, gelijk aan zijn Vader in liefde en kracht. In zijn leven op aarde zien we daarom de worsteling om de geboden van God te doen en zijn wegen te gaan. Ook Jezus wordt door de satan verleid om te zijn zoals alle andere mensen voor wie Hij als Redder op aarde kwam. Alleen: Jezus bezwijkt niet onder de druk. Hij kiest voor het goede en is zo een fantastisch voorbeeld, een begaafde Leermeester voor zijn omgeving. En Hij houdt dat vol, onvoorwaardelijk, tot het einde. Ook als iedereen zich tegen Hem keert of Hem niet meer volgt, uit haat of uit onmacht. Dan is het lijden voor Jezus het zwaarst, maar is zijn goddelijk kracht het grootst. Hij weigert zijn Vader in de hemel los te laten. Hij sterft, maar wordt na drie dagen opgewekt. Dan is alles anders geworden: de zonde en de dood hebben hun eerste en definitieve nederlaag geleden. De weg naar Gods Koninkrijk is begaanbaar geworden voor ieder die in Christus gelooft en zijn leerling wil zijn. God maakt zijn liefde en genade waar door Jezus. Zijn Koninkrijk komt, doordat Jezus het kruis draagt.

Christus volgen

In dit paasproject lezen we vooral over de manier waarop Jezus onze Verlosser wordt. Hij verkondigt het Evangelie in woord en daad. Zijn leven is uniek, omdat Hij God en mens tegelijk is. Enerzijds geeft Jezus ons het voorbeeld hoe wij mogen leven voor Gods ogen. Zijn gehoorzaamheid inspireert ons om te doen zoals Hij. Anderzijds is zijn leven uniek. God zelf is in ons midden. Hij daalt neer in deze wereld en ervaart wat het is om gelovig te leven. Hij wordt door velen niet geduld. Bij iedereen roept Hij weerstand op, omdat mensen nu eenmaal van nature hun eigen weg willen bepalen. En bij sommigen uit deze weerstand zich

in haat; zij willen Jezus uit de weg ruimen. Dat God door dit kruisdragen de wereld verlossing brengt is iets dat iedere keer weer onbegrip en verwondering wekt. Beoverwinning. Immers, God schenkt ons het eeuwige leven met Hem. We leven op aarde, waar consequent gelovig leven met allerlei weerstand in onszelf en om ons heen gepaard gaat. Tegelijk zien we uit naar de voltooiing van de Paasdag in de wereld die komt. Waar alles nieuw is, volmaakt naar Gods wil.

Overzicht per zondag:

2 maart: Jezus kiest, Hij wil het goede doen (Lucas 4:1-13)

Jezus' levensdoel is ons verlossen van alles dat tegen Gods bedoeling in gaat. Direct merkt onze Heiland dat dat moeite kost. Als Jezus honger heeft, na veertig dagen in de woestijn, probeert de duivel Hem te beproeven. Hij zet direct de aanval in op het goede, en vooral Degene die in opdracht van zijn Vader niets dan het goede wil doen. Jezus weigert zijn goddelijke kracht voor eigen gewin te gebruiken. Hij wil niet het brood nemen, maar ontvangen. Niet de duivel erkennen als heer van de wereld, maar alleen de Schepper, zijn Vader, dienen. Niet Gods hulp afdwingen, maar als troost geholpen worden. Zo overwint Hij Gods vijand.

9 maart: Jezus leert ons het goede nieuws (Lucas 4:14-30)

Gods Geest geeft Jezus kracht om Gods werk te doen. Hij wil de wereld gelukkig te maken, het leven goed laten zijn. Jezus onderwijst en doet wonderen. Hij komt ook in de synagoge van zijn woonplaats Nazaret. De mensen kennen hun beroemde dorpsgenoot en verwachten iets van Hem. Jezus stelt hen niet teleur en leest uit Jesaja. Dan zegt Hij dat deze woorden over Hem gaan: Ik ben de Messias, de beloofde Verlosser. Juist dat willen ze in Nazaret niet geloven: zo bijzonder kan Jezus niet zijn. Weg met Hem!

16 maart: Jezus stelt ons gerust: God is goed voor ons (Lucas 12:22-34)

Jezus leert de mensen om Hem heen dat het goede meer is dan wat je bezit. Veel hebben is niet alles, want je leven wordt er niet langer of beter van, hooguit iets comfortabeler. Gezondheid of goede relaties met mensen om je heen kun je niet kopen. De schepping bestaat doordat God voor ons zorgt. We leven van zijn goedheid. Jaag dus niet hijgerig naar nog meer, maar bedenk dat leven voor God, geloven in Jezus, het belangrijkste doel in jouw leven moet zijn. De goede God zal zeker oog hebben voor ons voedsel en onze kleding. En misschien wil God een arme die dat ook gelooft wel het goede geven doordat jij deelt. In Jezus Koninkrijk hebben we oog voor God en voor elkaar. We mogen en moeten ons best doen om fijn te leven, maar wel gericht op God. Zijn liefde voor ons zet het belangrijkste ook op de eerste plaats.

23 maart: Jezus laat zien: God is geduldig (Lucas 13:1-9)

Jezus komt het goede, reddende nieuws brengen. Daartegen verzet de duivel zich. Hij wil de mensen in zijn greep houden. Dat lukt vaak. Mensen zijn God ongehoorzaam en gaan hun eigen weg. Vanaf de eerste zonde heeft God gewaarschuwd dat de gevolgen daarvan pijnlijk zijn. Ellende in ons leven lijkt een terechte straf. In Lucas 13 lezen we dat we niet het etiket 'straf van God' moeten plakken op iets ergs dat een ander overkomt. Dat is hoogmoedig: zijn wij beter dan zij, omdat het ons niet treft? De toren van Siloam kostte achttien mensen het leven. Ze waren niet slechter dan andere Galileeërs. Leef daarom zelf gehoorzaam aan God.

Bovendien is God niet zo dat Hij direct het kwade straft. Een wijngaardenier hakt een vijgenboom die al drie jaar geen vruchten draagt niet om, maar doet extra moeite hem goed te verzorgen. Omhakken kan volgend jaar ook nog. God heeft veel liefde en geduld. Hij voedt ons leven met zijn woorden en daden en hoopt dat wij daardoor in Hem geloven en dat ons leven iets oplevert voor zijn Koninkrijk.

30 maart: Jezus leert ons vieren en gedenken (Lucas 22:7-23)

Ook voor Jezus is het Pesachmaal de herinnering aan het moment dat de HEER Israël bevrijdde uit de slavernij in Egypte. Het mag wonen in het beloofde land: Hij is Israëls God en zij vereren Hem alleen. Er is maar één God, de God van Israël die Jezus' Vader is.

Jezus en zijn leerlingen spreken over zijn naderende dood, over het goede nieuws dat Christus de wereld zal redden en leiden naar Gods heerlijke toekomst. Dan vieren ze samen het Avondmaal. Het is de dankbaarheid voor het vernieuwde verbond door het geloof in Jezus. Iedereen die zijn leerling wil zijn en blijven, hoe onvolmaakt hij ook is, mag horen bij Gods Koninkrijk. Hij leeft bevrijd van de macht van de duivel.

6 april: Jezus vraagt jou je kruis te dragen achter Hem (Lucas 23:26-32)

Het lijkt een nietszeggende gebeurtenis op weg naar Golgota. Jezus kan de dwarsbalk zelf niet meer dragen. Simon van Cyrene, een joodse kolonie in Lybië, wordt gedwongen het kruis te dragen. Zo wordt datgene waar hij mee bezig was vertraagd of onderbroken.

Waarschijnlijk heeft hij dat vervelend gevonden, vlak voor het Paasfeest. Hij ondervindt iets van het lijden van Jezus.

Het dragen van het kruis heeft vermoedelijk diepe indruk gemaakt op Simon. Zijn zonen Alexander en Rufus en zijn vrouw zijn later bekende christenen in de gemeente van Rome. Rufus doet veel werk in de gemeente en zijn moeder is als een moeder voor de apostel Paulus (Romeinen 16:13). Simon werd gedwongen het kruis te dragen, maar zijn vrouw en zonen kiezen vrijwillig, uit liefde, om Jezus te volgen, in een gemeente die het niet makkelijk heeft.

13 april: Jezus geeft zijn leven (Lucas 23: 46-56)

Als Jezus aan het kruis is gehangen, eindigt zijn leven snel. Hij sterft. Zijn begrafenis lijkt op die van ieder mens in die tijd. Maar de drie uur duisternis, Jezus' laatste woorden, de reactie van de centurio en de moeite die Josef doet voor een respectvolle begrafenis zijn heel bijzonder. Jezus heeft zijn gelovige woorden en machtige daden namens God geen vervolg kunnen geven in een grootse overwinning. Mensen hebben veel van Hem verwacht, maar moeten wel teleurgesteld zijn. Toch, de manier waarop alles verloopt stemt hoopvol. Er moet nog meer gaan gebeuren.

Jezus legt zijn leven geduldig in Gods hand. Door het graf heen wacht Hem de overwinning. Het keerpunt is nu gekomen. Geen lijden meer, maar stilte tot Gods overwinning zichtbaar wordt. We gedenken Goede Vrijdag, omdat we weten dat God het Leven is en door Jezus leven geeft.

20 april: Jezus is echt opgestaan (Lucas 24: 1-12)

Jezus ligt niet langer in het graf. Terwijl de vrouwen op weg gaan naar het graf om Hem te verzorgen krijgen ze de schrik van hun leven: 'Hij is niet hier, Hij is uit de dood opgewekt.' Jezus had dit immers steeds zelf verteld? Maar de mensen hadden het niet begrepen. Niet geloofd. En nu was het zover. Jezus had de dood overwonnen en was echt opgestaan! De

vrouwen keren terug van het graf, vol van deze gebeurtenis. Misschien zijn ze zich er wel van bewust dat hun verhaal heel ongeloofwaardig over zal komen op de anderen. Toch zetten ze door. Het gaat immers niet om hen, maar om Jezus. De mannen doen het inderdaad af als kletspraat. Ze geloven er niks van. Maar Petrus twijfelt en gaat kijken. Misschien staat hij daarna ook wel voor gek, maar hij wil het zelf gezien hebben. Vol verwondering keert hij terug van het graf.

Later is hij één van de getuigen die anderen vertelt over Jezus. Hij schaamt zich niet voor het evangelie van kruisdragen en opstanding. Daarin heeft hij Gods genade gezien. Petrus weet dat hij in zijn verdere leven niets anders moet doen dan zijn zoals zijn Heer is. In woorden en daden zijn dankbaarheid tonen dat Jezus Verlosser is.

ds. Dick Westerneng, hoofdredacteur Vertel Het Maar